

РЕШЕНИЕ

№ 4561

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 19.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **5530** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], район „В. В.“, [улица], В. Т., представлявано от всеки двама от членовете на УС - Р. Г. Л., И. Г. Г. и А. А. К., подадена чрез адв. Н. Б. - ВАК, срещу Решение № Ж-84 от 23.03.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на основание чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката на „Електроразпределение Север“ АД са дадени следните задължителни указания: 1. В 14-дневен срок от получаване на настоящото решение да издаде и предостави на „ДВА И КО-7590“ ЕООД становище, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ, съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, с посочени условия за присъединяване на Ф., предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в УПИ ХХ1У-179, кв. 23, [населено място], [община], област Д., [улица]; 2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е издадено при съществено нарушение на административнопроизводствени правила, в противоречие с материалния закон и целите на закона, поради което се претендира да бъде отменено като незаконосъобразно. За нарушени се сочат разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 АПК и принципа на служебното начало по чл. 9, ал. 2 АПК, задължаващ административния

орган да събере всички необходими доказателства и когато няма искане от заинтересованите лица. Жалбоподателят изразява несъгласие с направеното от Комисията тълкуване на чл. 24, ал. 1, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми енергийни източници (ЗЕВИ) в контекста на определенията в ЗУТ и ЗКИР за „сграда“ и „постройка“. Тезата на жалбоподателя е, че в УПИ-XX1У-179, кв. 23 по плана на [населено място], в който е заявена за присъединяване централата на „ДВА И КО - 7590“ ЕООД няма сграда на основното застрояване, а единствено второстепенна постройка със селскостопанско предназначение, представляваща строеж на допълващото застрояване. Позовава се на наличния по делото снимков материал, от който ясно се виждало, че в имота липсва постройка с характер на сграда върху покрива на която е възможно да бъдат монтирана заявената за инсталиране мощност. Акцентира, че регламентацията в чл. 22 и чл. 23 ЗЕВИ не дава основание да се приеме, че операторът следва безусловно да присъедини всеки производител на ел. енергия от възобновяеми източници. Счита, че целта на въведеното с чл. 24 ЗЕВИ изключение от правилото на чл. 23 с.з. е да се стимулира ползването на ел. енергия за собствени нужди, респ. за собствено потребление, поради което понятието „сграда“, употребено в чл. 24, ал. 1, т. 1 ЗЕВИ не следва да се тълкува разширително. Допълнителни аргументи извлича от посоченото в т. 43 и т. 51 от преамбюла на Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО, която Директива е транспонирана с приемането на ЗЕВИ. По тези поддържани и в с.з. доводи се претендира отмяна на обжалваното решение и присъждане на разноси съгласно представен списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, в с.з. чрез юрк. Н., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В поискания и предоставен му срок за писмени бележки, не депозира такива.

Заинтересованата страна – „ДВА И КО-7590“ АД, представлявано от К. Е. С., не изразява становище по жалбата.

Административен съд - София град, III отделение, 75 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред Комисията за енергийно и водно регулиране е инициирано по жалба на заинтересованата страна в настоящото производство - „ДВА И КО-7590“ ЕООД, подадена срещу „Електроразпределение Север“ АД. С нея дружеството е възразило срещу отказа на оператора на електроразпределителната мрежа да определи условията за присъединяване на обект фотоволтаична централа 30 kW (Ф.), предвидена за изграждане в предвидена за изграждане в УПИ Х.-179, кв. 23, [населено място], [община], област Д.. В жалбата се твърди, че жалбоподателят е получил отговор с изх. № 5738513/05.05.2021 г. на подадено от него Искане за проучване на условията за присъединяване № [ЕГН]/24.03.2021 г., в който отговор „Електроразпределение Север“ АД е прекратило процедурата по присъединяване на фотоволтаичната централа. Впоследствие с писма изх. № 5744301/26.05.2021 г. и изх. № 5760947/08.06.2021 г. електроразпределителното дружество е потвърдило позицията си. Към жалбата са били приложени писмо с изх. № 5738513/05.05.2021 г.; писмо с изх. № 5744301/26.05.2021 г.; писмо с изх. № 5760947/08.06.2021 г.; Договор за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа с изх. №

ПУПРОК-0064-ДПРОК-0500/18.02.2021 г.; Разрешение за строеж № 24/25.02.2021 г., издадено от главния архитект на [община]; Скица № УТ-166/20.01.2021 г.; Нотариален акт № 080, т. I, рег. № 1465, д. 077 от 25.02.2015 г. по описа на нот. № 535 към регистъра на НК; Нотариален акт № 102, т. II, рег. № 3970, д. 290 от 27.05.2021 г. по описа на нот. № 535 към регистъра на НК; Договор от 24.03.2021 г. за доставка на електрическа енергия от доставчик последна инстанция.

На основание чл. 143, ал. 4 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3) подадената „ДВА И КО-7590“ ЕООД жалба е изпратена до „Електроразпределение Север“ АД за извършване на проверка и изготвяне на становище.

В отговор е постъпило писмо на електроразпределителното дружество, в което е потвърдена информацията за постъпило от Искане № [ЕГН] за проучване на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на Ф., планирана за изграждане в УПИ Х.-179, кв. 23, [населено място], [община], област Д.. Посочено е също, че с писмо с изх. № 5705881/01.04.2021 г. клиентът е уведомен, че в имота няма сграда и е необходимо да предостави допълнителни документи. В отговор от клиента бил предоставен снимков материал, а „Електроразпределение Север“ АД му е изпратило уведомително писмо с изх. № 5738513/05.05.2021 г. за прекратяване на процедурата. На 11.05.2021 г. и 28.05.2021 г. в „Електроразпределение Север“ АД били постъпили още документи, подадени от клиента. Е. дружество е изпратило две последващи писма от 26.05.2021 г. и 08.06.2021 г. Според електроразпределителното дружество при проверка на предоставените документи е установено, че в имота, в който е заявена централата, няма сграда на основното застрояване, а единствено второстепенна постройка със селскостопанско предназначение, представляваща строеж на допълващото застрояване. Изразена е позиция, че обектът за производство на електрическа енергия не попада в обхвата на чл. 24. т. 1 ЗЕВИ, поради което централата може да бъде присъединена по общия ред на Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6/2014 г.) съгласно разпоредбите на част Трета, Глава четвърта, озаглавена „Ред за присъединяване на електрически централи към електрическите мрежи извън тези, уредени по ЗЕВИ“. Към становището на „Електроразпределение Север“ АД са били приложени: Искане № [ЕГН]/24.03.2021 г.; Декларация за ползване на преференциални цени от К. С.: Идеен проект за изграждане на Ф.; Заповед № 34/19.01.2021 г. от кмета на [община]; Писмо с изх. № 5705881/01.04.2021 г.; Искане от 26.04.2021 г.; Искане от 11.05.2021 г.; Разрешение за строеж № 162/06.11.2020 г., изд. от гл. архитект на [община]; Искане от 28.05.2021 г.; Снимков материал.

С обжалваното решение Комисията е намерила за неправилен подхода на „Електроразпределение Север“ АД за приложение на Наредба № 6, т.к. операторът е игнорирал съдържащи се в Скица № УТ- 166/20.01.2021 г. и в Нотариален акт № 102, т. II, рег. № 3970. д. 290 от 27.05.2021 г. по описа на нот. № 535 към регистъра на НК, доказателства за наличие на сграда в имота. Твърдението на електроразпределителното дружество, че в имота няма сграда на основното застрояване, а единствено второстепенна постройка със селскостопанско предназначение, е възприето като налагане на изисквания към присъединяваното лице извън задължителните такива по чл. 88 от Наредба № 6. С оглед регламентацията в чл. 24, т. 1 ЗЕВИ Комисията е съобразила дефиницията на § 1, т. 16 от Допълнителните

разпоредби на Закона за кадастъра и имотния регистър (ДР на ЗКИР), според която „Сграда“ или „постройка“ е самостоятелен строеж на основно или на допълващото застрояване по ЗУТ, трайно прикрепен към земята, с отделени от външната среда организирани вътрешни пространства и с функционално предназначение съгласно класификатора, определен с наредба по чл. 31. По разбиране на КЕВР това определение за сграда приравнява сградата на постройката като смислово значение и изрично определя, че сградите и постройките могат да бъдат както строежи от основно застрояване, така и строежи от допълващо застрояване. Отчетено е, че в чл. 24, т. 1 ЗЕВИ законодателят не е предвидил допълнителни изисквания относно статута на сградата като такава за основно или допълващо застрояване. Прието е, че „Електроразпределение Север“ АД е излязло извън своята компетентност по отношение изискването за наличие на сграда за основно застрояване в имота и превратно е тълкувало разпоредбата на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. Обобщено е, че отправеното от електроразпределителното дружество предложение за присъединяване на Ф. по ред, извън този по ЗЕВИ, не е съобразено с нормативната уредба.

С тези мотиви и в изпълнение на правомощията си съгласно чл. 6, т. 4 ЗЕВИ и на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 ЗЕ, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/2013 г., с обжалваното Решение № Ж-84 на „Електроразпределение Север“ АД са дадени следните задължителни указания:

1. В 14-дневен срок от получаване на настоящото решение да издаде и предостави на „ДВА И КО-7590“ ЕООД становище, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ, съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, с посочени условия за присъединяване на Ф., предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в УПИ ХХ1У-179, кв. 23, [населено място], [община], област Д., [улица];

2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

По делото са приети писмените доказателства, представени с административната преписка и обсъдени от административния орган при приемане на решението. Прието е без оспорване от страните заключение на съдебно-техническа експертиза /основно и допълнително/. Вещото лице, след запознаване с материалите приложени към делото и оглед на място е установило, че „ДВА И КО-7590“ ООД е собственик на Дворно място, съдържащо УПИ Х.-179 и УПИ Х.-179 в кв. 23 по плана на [населено място], [община], област Д.. Според заключението в имота има: 1. Масивна едноетажна сграда с монтирани на покрива соларни панели (снимка № 1 към основното заключение, л. 126) и 2. Помощно съоръжение (снимки № 2 и № 3) на което са монтирани соларни панели. Според експертизата сградата от снимка № 1 е монолитна едноетажна постройка с масивни стени и основи. Има масивни основи, ограждащи елементи тухли свързани с разтвор и финално измазани с мазилка. По отношение на помощното съоръжение са констатирани от експерта изградени единични монолитни фундаменти, върху, които са монтирани вертикални и хоризонтални метални елементи, на които са монтирани фотоволтаичните слънчеви панели. Подредени са керамични и бетонови тухли по периферията на съоръжението, които не са скрепени с разтвор. Вещото лице посочва, че сградата е обитаема, електроснабдена. Помощното съоръжение не е обитаемо; има изградена ел. инсталация, която обслужва инсталираните соларни панели. В допълнението към експертизата е конкретизирано, че наличната в УПИ Х.-179 представлява постройка. Сградата е монолитна едноетажна постройка с масивни стени и основи. Има масивни основи, ограждащи

елементи тухли свързани с разтвор и финално измазани с мазилка. Сградата е обитаема, електроснабдена.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок, от активно легитимирано лице, срещу подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт, с който на оспорващото дружество се дават задължителни за изпълнение указания.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № Ж-84/23.03.2022 г. е издадено от компетентен орган, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 1 и ал. 7 ЗЕ, чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Обективизирано е в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В тази връзка неоснователни са твърденията за немотивираност на оспореното решение. Противно на твърденията в жалбата, съдът счита, че административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание.

Не се констатира нарушение на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да обосновават незаконосъобразност на постановения акт. Декларативно изложените доводи за нарушение на чл. 35 и чл. 36 АПК са неоснователни, доколкото по същество възраженията на дружеството сочат на несъгласие с изводите на Комисията относно приложението на материалния закон.

Видно от чл. 2, ал. 1 ЗЕВИ една от целите на закона е насърчаване на производство и потребление на енергия, произведена от възобновяеми източници. В чл. 2, ал. 2, т. 4 е посочена необходимостта за "развитието на преносната и разпределителните електрически мрежи", осигуряващи развитие на производството на енергия от възобновяеми източници. Съгласно чл. 18, ал. 1, т. 1 ЗЕВИ производството на електрическа енергия от възобновяеми източници се насърчава чрез предоставяне на гарантиран достъп на енергия, произведена от възобновяеми източници до преносната и разпределителните електрически мрежи. По силата на чл. 6, т. 4 ЗЕВИ КЕВР осъществява контрол при провеждането на процедури за присъединяване на енергийни обекти за производство на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи.

В разпоредбата на чл. 23 ЗЕВИ са регламентирани условията и редът за провеждане на процедурите, по които се подават и разглеждат заявленията на лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да извършат разширение на съществуваща електрическа централа или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници.

Съгласно чл. 24, т. 1 ЗЕВИ разпоредбата на чл. 23 не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща

инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии.

Няма спор и се установява от приложените по делото доказателства, че дружеството „ДВА И КО-7590“ ЕООД е собственик на дворно място, съдържащо УПИ Х.-179, целият с площ 2 350 кв.м, и УПИ Х.-179, целият с площ от 1 666кв.м, в кв. 23 по плана на [населено място], общ. Д., обл. Д. (Нотариален акт за покупко-продажба на имот № 080, том I, рег. № 1465, дело № 077 от 25.02.2015г., вписан с вх. № 1879/25.02.2015г., акт № 113, том IV, дело №680/2015 г.).

На 06.11.2020 г. дружеството се е снабдило с разрешение за изграждане на следния строеж: Стопанска постройка – ЗП 4,00 м. в УПИ Х.-179, който обект е придобит с Нотариален акт за удостоверяване правото на собственост върху недвижим имот по писмени доказателства № 102, том II, регистър №3970, дело № 290 от 2021 г., вписан с вх. рег. № 3941 от 27.05.2021 г., дело № 1917/2021 г.

На 24.03.2021 г. „ДВА И КО-7590“ ЕООД е подало до „Електроразпределение Север“ АД искане за проучване на условията за присъединяване № [ЕГН]/24.03.2021 г. на Ф., предвидена за изграждане в УПИ Х.-179, кв. 23, [населено място].

Спорът е дали в УПИ Х.-179, в който е заявена за присъединяване централата на „ДВА И КО - 7590“ е разположена „сграда“ по смисъла на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ.

В тази връзка в жалбата на „Електроразпределение Север“ АД се прави тълкуване на понятието "сграда", съдържащо се в чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, чрез препратки към транспонираната с този закон Директива 2009/28/ЕО, за да се обоснове тезата, че при съобразяване на законодателната идея при предвиждане на изключението по чл. 24, т. 1 ЗЕВИ понятието „сграда“, употребено в тази разпоредба, не следва да се тълкува разширително. Акцентира се, че създадената преференция по силата на коментираната правна норма стимулира изграждането на малки инсталации до 30 kW в урбанизирани територии в обекти, присъединени към електро-разпределителната мрежа, с цел покривната слънчева инсталация да захранва тази сграда и по този начин реално произведената от възобновяеми източници енергия да се ползва за собствено потребление. В тази насока жалбоподателят е категоричен, че „съществуващата в УПИ Х.-179, кв. 23, с П. постройка, с покрив и стени от ламаринена конструкция, нито е сграда, нито служи за обитаване/живеене, нито представлява предприятие, реално ползващо ел. енергия за производствените си нужди, нито в него има реално потребление на енергията от възобновяеми източници за отопление".

Тези доводи биха довели до искания от жалбоподателя правен резултат, ако не беше установено, вкл. от СТЕ, че в УПИ Х.-179 са разположени два обекта: 1. Сграда - снимка № 1 в основното заключение – л. 126, за която експерта констатира, че представлява монолитна едноетажна постройка с масивни стени и основи, ограждащи елементи тухли, свързани с разтвор и финашно измазани с мазилка масивна едноетажна сграда, електроснабдена, обитаема, и 2. Помощно съоръжение – снимки № 3 и № 4, което напразно жалбоподателят се домогва да установи, че не представлява „сграда“ по смисъла на ЗЕВИ, при безспорност на обстоятелството, че обект 1 - монолитна едноетажна постройка от снимка № 1, отговаря на изискванията за „сграда“ по смисъла на този закон, видно от отговорите на експерта към допълнението на СТЕ.

Съобразно отговорите на вещото лице по приетата без оспорване СТЕ, която съдът

кредитира като обективно и компетентно изготвена, съдът намира за законосъобразно издаденото от КЕВР решение, при което правомерно на „Електроразпределение Север“ АД са дадени указания за издаване на становище за присъединяване на заявената Ф. в УПИ Х.-179, кв. 23, с П..

Осигуряването на достъп до електропреносната и електроразпределителната мрежа е задължение на енергийните предприятия, лицензирани за осъществяване на съответната дейност, което те са длъжни да изпълнят по отношение на всеки производител и обект за производство, които отговарят на предвидените в закона условия, т. е. изискванията към обектите и производителите на електрическа енергия за присъединяване към мрежите са нормативно установени и лицензиантите не могат да поставят други, допълнителни изисквания или да извършват друга преценка извън тази относно спазването на нормативните изисквания. Както се посочи, присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към разпределителната мрежа с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, е регламентирано в чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. В чл. 26 от същия закон е предвидено, че в случаите по чл. 24 се подават искания за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. За обектите по чл. 24, т. 1 условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането (ал. 3), а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището по ал. 3, и при издадено разрешение за строеж. Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ се съдържа в Глава пета, Раздел II от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. Съгласно чл. 87 от Наредбата лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор. Съгласно чл. 88, ал. 3 операторът на разпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, което в случая е сторено с изпратеното от „Електроразпределение Север“ АД писмо изх. № 5705881/01.04.2021 г. (л. 45), като лицето, поискало проучването, е длъжно да я предостави. В противен случай, както и ако не отстрани непълнотите и несъответствията в предвидения срок, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява (ал. 7).

Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини

обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне (чл. 90, ал. 1 от Наредбата). Съгласно чл. 91 от Наредбата в приложимата редакция операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането. Лицето, получило становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 ЗЕ.

Анализът на цитираните разпоредби показва, че в случай на подадено искане за присъединяване операторът на разпределителната мрежа разполага с три възможности - да прекрати процедурата (чл. 88, ал. 7), мотивирано да откаже присъединяване (чл. 90, ал. 1), или да определи условията, като предостави писмено становище за присъединяване на лицето (чл. 91, ал. 1). В Наредба № 6 не е предвидено изрично, че в случай на прекратяване на процедурата по чл. 88, ал. 7 актът може се обжалва пред КЕВР. С оглед обаче на общото правило на чл. 22, ал. 1, т. 1 ЗЕ и обстоятелството, че прекратяването на процедурата има идентични на отказа и дори по-неблагоприятни последици, доколкото при отказ операторът следва да предложи нов срок за договаряне, няма причина да бъде ограничена възможността на лицата да обжалват пред КЕВР прекратяването по чл. 88, ал. 7 от Наредба № 6, още повече, че обжалване се предвижда дори за благоприятния по принцип акт - писменото становище с условията за присъединяване.

В писмо изх. № 5738513/05.05.2021 г. (л. 50 от делото) „Електроразпределение Север“ АД е посочило, че прекратява процедурата за присъединяване, т.к. според позицията на оператора представените от клиента документи не удостоверяват наличието на законна сграда по смисъла на ЗУТ и ЗЕВИ във връзка с изпълнение на разпоредбите на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. Решаващият за прекратяването на процедурата извод обаче се опровергава от проведената в настоящото производство съдебна експертиза, от отговорите на която се установи, че констатацията на оператора за липса на сграда в УПИ Х.-179 не отговаря на действителното фактическо положение. Обратен извод не следва от тълкуването на ЗЕВИ, което жалбоподателят прави с позоваване на Директива 2009/28/ЕО, т.к. в обжалваното решение на КЕВР тълкуването на понятието „сграда“ за целите на ЗЕВИ е продиктувано от представения в административното производство Нотариален акт № 102 от 27.05.2021 г. за стопанската постройка, която очевидно и Е. Север“ АД визира, за да мотивира прекратяването на процедурата по присъединяване. С жалбата до съда „Електроразпределение Север“ АД се противопоставя на възприетото в Решение № Ж-8 тълкуване, което в случая е без значение при установения от СТЕ факт, че другият обект в същото УПИ Х.-179 отговаря на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ.

С оглед изложеното оспореното Решение № Ж-84/23.03.2023 г. на КЕВР се явява законосъобразно на всички основания по чл. 146 АПК и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание на чл. 143, ал. 4 АПК, жалбоподателят следва да заплати на КЕВР своевременно поисканото от процесуалния ѝ представител юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лева на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 от АПК и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 75 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределение Север“ АД срещу Решение № Ж-84 от 23.03.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], район „В. В.“, [улица], В. Т., да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 100,00 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

На основание чл. 138, ал. 3 АПК препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: